

MARGARET REŠI DAN

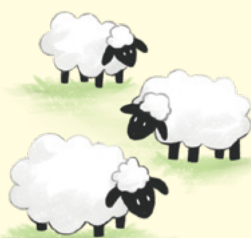
By Michele Hill
(po resnični zgodbi)

Prvi misijonarji so v Wales prišli leta 1840.

Vas v Walesu ima najdaljše krajevno ime na svetu.

V Walesu je več ovac kakor ljudi!

Stala je na palubi in opazovala modri ocean okrog sebe. Ladja se je zibala gor in dol na ogromnih valovih.

Njena družina je prodala skoraj vse, kar so imeli, da so odpluli v Združene države. Potovanje je trajalo šest tednov. Margaret je bila žalostna, ker je zapustila svoj dom v Walesu. Bila pa je tudi navdušena nad svojim novim domom.

Nekaj mesecev prej je njena družina srečala misijonarje Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Margaret se je s starši krstila. In sedaj so šli, da bi se pridružili drugim svetim v Sionu.

Potovanje je bilo doslej težko. Mati je bila bolna. Oče pa je bil bolan zaradi dolgoletnega dela v premogovnikih. Zato je zanj skrbel Margaret. Skrbela je tudi za bratca in sestrico. To je bilo zahtevno delo. A Margaret se ni pritoževala.

Včasih se je ladja na vodi tako pozibavala, da ji je postalo slabo. Drugič pa se je bala. Ko jo je bilo strah, je tesno zatisnila oči in nebeškega Očeta prosila za pomoč.

Nekega dne je zaslišala kričanje. »V ladji je luknja! Potapljamose!«

Vse je zajela panika. Kapitan je vsem rekel, naj poiščejo vedra. Ljudje so z vedri zajemali vodo in jo zlivali čez krov.

Margaret je hotela pomagati. Pokleknila je ob postelji in molila tako močno, kot je lahko. »Prosim, nebeški Oče, pomagaj mi, da se bom domislila, kako lahko pomagam.«

V srcu je začutila mir. Vedela je, da nebeški Oče bdi nad njo. Pomagal jim bo.

Nato se ji je utrnila zamisel.

Margaret Griffiths je bila stara enajst let, ko se je krstila.

Ko je odrasla, se je poročila in imela osem otrok.

Šestindvajset let je služila kot predsednica Društva za pomoč.

ILUSTRIRALA: LAURA CATRINELLA

S postelje je potegnila dve beli volneni odeji in stekla poiskat kapitana. »Izvolite,« je rekla. »Z njima zamašite luknjo, da boste ustavili pritekanje.«

Kapitanu je bil Margaretin predlog všeč. Odeji je zbasal v luknjo. Potem je čeznjo zлил veliko vedro vročega katrana. Ko se je katan ohladil, je bila luknja zatesnjena!

»Hvala, ker si nam odstopila odeji,« je rekel kapitan. »S svojim bistrim umom si rešila situacijo.«

Margaret se je nasmehnila. Vedela je, da je nebeški Oče uslišal njene molitve. Njena pionirska pot se je šele začela in vedela je, da ji bo Gospod pomagal prav na vsakem koraku. ●